

ЗОРЯ ГАЛИЦКА.

ЛВОВЪ. СЕРЕДА

Ч. 57.

дня $\frac{6}{18}$ Липця 1849.

Выходитъ що Середы и Суботы. Цѣна для одбирающихъ въ Редакціи: чвертьрочна 1 рень. 15 кр. ср.; полрочна 2 рень. 30 кр. ср.; черезъ почты: чвертьрочна 1 рень. 35 кр. ср.; полрочна 3 рень. 10 кр. срб.

Его ц. к. Величество благоволило на предложенье Рады министеркой Его Превосвѣщенства Кирь Григорію Мухомовичъ Епископъ Перемишльскомъ, Предѣдателю Головной Рѣской Рады нанавѣститъ постанокнѣнъ зъ 4. 9. Липця т. р. креть командора цѣсарского ордина св. Леопода подарити.

96тое засѣданіе Головной Руской Рады
дня $\frac{1}{13}$ Липця 1849.

Предѣдатель В. Ч. М. ВЗъемскій.

Доручено Радѣ скарги громадъ Старого Самбора, Мальчиць и Озеранки.

В. Ч. Предѣдатель читавъ дальшій списъ складокъ на торжество $\frac{3}{15}$ Маа. (133 зр. 22 к. ср.)

Ч. Геровскій врдчикъ Радѣ гроши за крестики розданіи на радѣ Жоакдовскій.

В. Ч. Предѣдатель читавъ прошеніе до високого министерства проевѣщеніа о училищахъ, якъ въ ихъ въ рѣской части Галиціи для пожиткѣ и добра рѣского народа оутроити. Рада оухвалила прошеніе сіе подати, и въ „Зорѣ“ напечатати.

Тойже читавъ прошеніе Ивана Чапельского, вставитиса за нимъ, авы емъ вбдо мѣще при котрѣмъ училищѣ призволенѣ, гдѣ-

вы мѣгавъ безплатно оучити по рѣски писати ниню оучениковъ, але также, валиса кто и зъ иныхъ н. п. оурадникѣвъ егосогитъ. Оухвалено оудатиса за нимъ до Г. Гвернатора.

Тойже читавъ на поданіе Рады отвѣтъ Всенетнѣйшого кенсметора, що в. правительство призволило ниню на Бѣковинѣ але также въ иныхъ окрѣсахъ и деканатахъ съ пострѣвными застереженіями священникамъ нашимъ конкѣрѣа писати.

На виееніе тогоже выбраніи zostали Ч. Салимаковскій и Чайковскій Василій, авы переходили радѣики на выдатки торжества $\frac{3}{15}$ Маа.

Тойже заповѣвъ, що складющого засѣданіа вбде са читати оуже оуготовленѣ прошеніе Рады о кривдахъ громадъ нашихъ въ Грѣнтахъ, пасовицахъ и лѣсахъ, авы в. правительство въ тѣю справѣ вдишло.

Ч. Геровскій советѣсе, пѣслати въ тѣю такъ важной справѣ до Вѣдна депѣтацию. Веч. Предѣдатель: Хива авы ходивъ кто около того, шовы припѣшити розѣджень въ тѣю справѣ, понеже о справахъ краевыхъ сложена оуже есть комітѣа застѣпающа рѣскій народъ. Ч. Жѣковскій: Потрѣвавы вбдо, авы вбвѣ до той комітѣ-

їи взатый іакій оурадникъ, котрыйбы до-
кре вѣкъ со справани нашихъ громадъ обѣ-
званный. Ч. Трещакоевскій также поперъ
внесеніе Ч. Героевского и Жсковского.
Всеч. Предсѣдатель: Священники нашій до той
количѣиіи возваній: раздѣлютъ они также
добре на тыхъ справахъ, але депѣтаціа мо-
гла бы оуже запѣзно прійти. Ч. Трещак-
оевскій: И овѣтаю всилльнѣйше за тымъ,
авы са кѣ по правѣ дѣлаю, и авы право
остро захоуввати. Илєкъ право повинно каж-
дого наиротивъ крѣнды и напасти воронити.
Нашій селани довго са правѣють. Право ихъ
не доходитъ. Они много терпѣли и терпятъ.
Оже потреба оу правительствѣ за нашихъ
народомъ сильно вѣтавитиса. Ч. Героевскій:
Того выше не знаютъ, іакъ са оу насъ при
комітѣсахъ дѣе, особливо того, же народъ
илъ не доаѣрбе. Чѣю вѣта право, котре за-
казѣ оурадникамъ такъ чинити. Всечет.
Предсѣдатель: На депѣтацію потреба выдатъ
кѣ. Мы можемъ письменно Рада на иждѣ
нашихъ селани оубажнымъ оучинити. Неза-
довго настане съ оурадани заѣна. Ровѣмъ
що въ силахъ нашихъ. Що рада зрѣвить,
ѣтъ него залежитъ.

Ч. Героевскій: Доношѣ, що въ Жоккѣ
нашихъ рѣкихъ воинѣвъ на навоженѣтво до
когетла а не до церкви вѣдѣтъ. Рада оухва-
лила подати въ тѣй справѣ до Генеральной
команды.

Ч. Дозинскій: Нашій свѣта не захо-
вѣются належито тѣ во Львовѣ: самъ Г. Губернаторъ оскѣдникъ са за тымъ, що іакъ
на латинскій, такъ на наши свѣта склѣпы
мають вѣти до полѣдна закнени. Тѣе од-
накожъ не дѣе са. Оураджино, оудатиса зновъ
до правительствѣ.

Ч. Трещакоевскій. Мала вѣти до Г.
Губернатора депѣтаціа о справахъ громад-
скихъ. Припоминаю на тѣе. Там депѣтаціа
могла бы также о свѣта и надписи рѣки
оуаницѣ и площадь во Львовѣ опомнѣтиса.
Бели бы казали, же не мають гроши, то

вже даймо тѣю запомогѣ. Всеч. Предсѣдатель:
Чижъ выслати депѣтацію до Г. Губернатора?
Ч. Жсковскій: Радѣ выслати, и на пись-
мѣ желанія наши подати, на що Рада при-
стала.

Ч. Жсковскій вноситъ міністерство на
тѣе оубажнымъ оучинити, що нашій священ-
ники іакѣ женаті при оучилищахъ не малѣвы
са оубажати такъ іакъ латиньски не жени-
ти, котрї за тѣе меншѣ платио іакъ мір-
ски оучителѣ повирають. Ч. До тоуцїи:
Латиньски священники могѣтъ мати также
аместипендіа, але оу насъ не заходитъ тѣе.
Рада оухвалила тѣе предѣтаваніе в. міні-
стерствѣ оучинити.

Зъ Рады Рѣшон Головною.

Авы славянскій іазыки при теперѣшнѣмъ
законодательствѣ и оуправленю державнѣмъ
въ тѣй мѣрѣ въ оупотребленіе вѣдѣши, іакѣ
илъ оутавою признана и зашпечена вѣтъ,
авы имено вышайшимъ постановленьемъ
зъ 4. Марта с. р. приказане выдаванѣ „Все-
общого Дневника державного законодатель-
ства“ во вѣдѣхъ въ державѣ оупотребля-
емыхъ іазыкахъ приличнымъ спѣсѣвомъ и-
полненьемъ вѣти могло, постановило в.
ц. к. Міністерство справедливѣсти, декотрї
дознанїи въ слованьскѣмъ іазыкословіи опы-
тїи мѣжї на соворѣ до вѣдна запрѣтити,
и илѣ препорѣчити, авы дѣхови іазыкѣвъ
приличнїи, градѣшимъ потребамъ законода-
тельствѣ и оуправленю соотвѣтствѣющїи,
по части изъ древнихъ правничихъ жерелъ
черпанїа, по части изъ природного сокрови-
ща однокїхъ славаньскихъ нарѣчїи оутво-
ренїи правничихъ изреченїи опредѣленїа (Ter-
minologie) оуталили, котрїи по найперше въ
оучредительствѣ „Всегообщого Дневника держа-
вного законодательствѣ“, а по вторе и об-
щѣмъ правительнѣмъ оупотребленю правнїи-
нымъ вѣти мають.

Того рады спѣсѣдованїи вѣвъ вѣго Высо-
копрѣводительство Міністеръ справедливо-

ети Господинъ Бахъ собственоручнымъ письмомъ зъ 10. т. м. въ заступство трекованій языка рѣкого въ томъ дѣлѣ Г. Н. Головацкаго, профессора рѣкой словенности на тойже соворъ на д. 1го Сѣрпна до вѣдна запрощти.

Почитаемъ совѣтѣе за новое доказательство во истинѣ искренно прилежного стремленія изъ стороны державнаго Владѣтеля къ блаженному исполненію справедливыхъ правъ нашої рѣкой народности.

О потребѣ утвореня закладовъ пожичковыхъ для селянъ.

Много вже говорено и писано о томъ, авы селане своихъ грѣбѣвъ не продавали, але не подано спосовѣ, якимъ бы са въ потребѣхъ и припадкахъ заратовѣвати могли, авы не вѣли принужденіи свои грѣбита заставити и продавать.

Каждый газда, а особливо селянинъ має рѣднїи выдатки и потребности: податки, сѣль, одѣжъ, оубѣты; статки, орѣдны и поубѣдки господарки; возы, пѣдги, вороны, косы, серпы, рикалѣ, сапы, сокиры, ножїи, горшки, коновки, сита, решета и много иншихъ рѣчей мѣнитъ каждый газда мати; вели хоче свое господарство належитѣ и съ користею провадити, мѣнитъ каждый газда за готовїи грошїи кѣповати; — окрѣмъ того мало не кождомъ придаються крестины, поубѣвы, вѣсѣла, а часто и припадки черезъ вогень, крадѣжъ, хоробы и пр. на що вѣ много грошїи потреба, котрихъ и при доврѣмъ оубожаю звѣжа не такъ легко розетарати мѣ приходитъ, и найчастѣйше мѣнитъ потребнѣ до господарства хѣдовѣ терати, звѣ же на вповѣ дармо продавать, авы тотїи потребности залагодити. И сли ще при томъ вѣсѣмъ и звѣже не зародитъ, же мѣнитъ го на житѣ кѣповати, то вже не ма иншой рады, такъ зажити са, аво кавалокъ грѣбнѣ спродати. Але, ктожъ тогда пожичитъ, коли мало не кождїи совѣ кѣповати мѣнитъ,

коли лѣдѣе одного або двоухъ, а часто жадного въ сѣлѣ або мѣстѣ не знайдѣ, котрихъ бы шокольвекъ гроша готового мавъ! а и тотїи, шо мають, аво не хочѣтъ, аво не могѣтъ дрѣгимъ пожичити. Тымъ спосовомъ примѣшнїи зѣстають селане нашїи и мѣшане въ своихъ недѣгаткахъ до тихъ са оудавати, шо оу насъ выпожичанемъ грошїи на лихѣв трѣднатѣа — до жидѣвъ. Алежъ жидѣ не пожичитъ вѣзѣ заставѣ — отожъ треба остатнѣ одежинѣ, фантинѣ нести, а такъ не ма того, аво не выстярѣав на тѣлько, кѣлько потреба, то мѣнитъ поле заставити, и сли не ма надѣи, авы го коли выкѣпити можна, то продати.

Якъ велики зъ того шкоды и страты для селянъ выникають, переконати са кождый легко може, сли звѣжитъ, же звѣчайна лихва и наинѣша, когрѣ жиды ѳдѣ прѣстихъ людїи вѣрѣтъ; вѣтъ з к. ѳдѣ рѣнького на тыждѣнь, шо оучинитъ на цѣлый рѣкъ 2 зр. 36 к. — Очевидно, же при такѣи лихѣвѣ селане чимъ разѣ оубожѣти и оупадати, а жиды са пѣдноити вѣдѣтъ. Авы томѣ заповѣгчи, потреба вы коньче, сли не въ кождѣмъ сѣлѣ, то хотѣ въ кождѣмъ мѣстѣ завѣсти закладъ пожичковый, въ котрѣмъ селане на заставѣ, або гипотекѣ грошїи въ потребѣ за минѣш, правнѣ прокѣзїю вижити могли. — Алежъ гдѣ тѣ на такїи заклады фѣндѣшѣ взати? — Народъ самъ нехай го оутворитъ черезъ складкѣ. — Сли бы кождый рѣсинъ ино по 1 кр. ср. зложивъ, то бы вже зъ того такъ малого даткѣ, въ кождѣмъ Деканатѣ закладъ пожичковый 300 до 500 зр. ср. выногацій отворити можно. Зъ кождымъ такимъ закладомъ могла бы и шпаркаса для селянѣвъ и мѣшанѣвъ вѣти полѣчена, а такъ бы фѣндѣшїи закладовїи чимъ разѣ вѣльше са взносили, а народъ бы самъ, шо рѣкъ наинѣше о тѣлько са богатшимъ стававъ. *)

Т. Г.

*) Чѣсто, же одѣнь рѣсинъ, чѣстимїи рѣсини.

Подола найновѣйшихъ кѣдомостей, такіи зъ Пештѣ прійшли, панѣ въ Пештѣ велика пораженѣть, хотя на оулицяхъ попрививаній вюда обвѣщенья, же Гергей подѣ Ячюмъ ракъзекѣ армію такъ совершенно побивъ, же Пештови ничего лажатись. Заатъ Деврецини справило такій прополохъ, таке противнество, же Кошдтъ опатаючися о свою особу тихачемъ съ вѣками правительными ордаями и оурадами Пештѣ опѣтивъ и до Селѣдина оудався. Россіане отъ Ілрѣ скликаютца къ Пештови, ва пишдтъ, що депѣтація Пештанцѣвъ вышла на стрѣчѣ Маршала княза Паскевича и отдала емѣ оуже ключи мѣста Бѣда-Пештѣ. Зъ подѣ Ячюа оуднѣвшися 11. т. м. побитіи вѣйка вороховникѣвъ вѣли подѣ Комарномъ знова при выгѣпѣ изъ крѣпости такъ совершенно побѣдою пораженіи, же понѣвши великѣ стратѣ, прійшло имъ на оутѣкача оттагнѣти къ Болнокѣ, а оттамъ къ Селѣдинѣ. Вели Бемови оудаетца перейти черезъ Тисѣ, то можно надѣкатись, же въ тыхъ сторонахъ припадѣ вороховиѣ битись поимѣдною рѣшительною битвою. Подѣ Ячюмъ раненый Гергей, такъ вюди иде голося, оуже потеръ: снѣ то самъ знавъ ще въ конекѣ мадарскимъ оудержати военного дѣха. Подола того переходатъ Мадары тѣмами на нашѣ стороны, ва и сами гѣсары, одніи, котріи твердо за Кошдтомъ тримали, переходатъ. Клапка начальствѣе недобиткамъ зъ подѣ Ячюа и Комарна. Девиньскій подлинный на-

тель для добра народного, въ Вѣднѣ оувердно о тое старався, абы правительство намъ оучрежденье народного кредитового банкѣ, на гипотечѣ селькихъ грѣнтѣвъ основаного призволило. Надѣемъ ся, же если не ворше, то добѣтно на вѣдѣшиитъ сонѣтъ прійде до рѣшительного постановленія, абы такій народный закладъ, такъ собѣ наша шлахта для своего добра завела, такожь для добра нашего сельского народа заведенный вѣвъ

Ред.

чалыгѣд Мисароша: звать про тое, шовѣ противъ Россіанамъ не дѣже прогнѣшитись. — Отъ южной арміи приходитъ вѣсть, же ванъ Влаичиѣ подѣ Терезіополемъ побивъ Мадарѣвъ такъ сильно, же цѣлаихъ 4 баталіоны изъ мадарской стороны пасти мало. Однакожь становище его естъ тажке, прикре: онъ остановився оукрѣпленнымъ таборомъ подѣ Фелдверомъ ожидаючи оупѣха сѣверной арміи, але горе — сила непріятеля шо хвила змагався, и е шо отъ Селѣдина опатаючися; при тѣмъ облагав онъ Петроварадинъ и воронитъ Бемови переходъ черезъ Тисѣ, на котрой тоиже доконче мѣстѣ со вѣ поставити хочѣ. — Лбоидъ пише, же російскій генералъ Гравве ванскіи мѣста Кремницю и Шемницю везъ вою заавъ. — Начальникъ Гайнаѣ выдавъ розпорядженье, же вѣдѣтъ на земки доходы Оугорцины выданіи и къ Оугорцинѣ пѣщеніи новіи паперовіи грошій но 1. и по 2. зр., котріи въ Оугорцинѣ въ повнѣй платности ходити мають и такожь въ пограничныхъ державныхъ катахъ прійманіи вѣдѣтъ.

Миністеръ Стадіонъ отъѣхавъ съ братомъ и лѣкаремъ до Чехъ, а оттамъ має ѣхати до морекихъ кѣпелѣвъ.

За надто продовжающися розправы въ токнѣ о заключеніи мира съ Сардинією, мѣѣли вѣакого политика на розмантѣи догадки привести: такъ казали, же изъ стороны Австрійи вѣзмѣрно велика сплата военныхъ оутратъ трѣбована вѣла, же Франція и Англія въ тѣмъ взглядѣ Сардиніи свое покровительство приовѣщали; чѣсти, же Франція подала нашомѣ правительствѣ письмо, де Сардинію тавно въ свою охоронѣ бере, же изъ дрѣгой стороны Радецкіи має вызначити речинецъ, коли Сардинія має рѣшительно сказати, чи хочѣ съ Ракѣями помиритись: во сли нѣтъ, то онъ въ самѣмъ Тѣринѣ прикаже миръ; чѣсти, же ракъзекѣ зало-

га пошла побѣды подъ Новарою въ Александріи осаждена, оуже повертае, ба и сама Пресе пише вѣсти, же зъ Торжища мало не цѣла залого, по части до резервокого такоръ П. З. М. Нижанъ до Петтавы а по части до Италиі потагнѣти мае, во — такъ догадѣютъ, — маюгъ непріазни межн Австріювъ и Сардиніювъ знова розпочатись. Тажко томъ правдѣ вывести; — но въ тѣи послѣдній вѣсти очевиднѣ противорѣчье, во мы знаемъ, же резервокий такоръ зъ подъ Петтавы дѣставъ приказъ, ити въ походъ, але до — Оугорщины.

ГОСПОДАРСТВО СЕЛЬСКЕ.

УП Липень или Косень (Юлій).

До сѣнокосѣвъ веремѣа крѣпко, а ранній хлѣвъ починаемъ жати, такъ кажѣтъ: На Бориса а Глѣба веремѣа до хлѣва; жнемъ цѣлою силою, а перевѣла на передъ приготавлиюмъ. Живые или стернь переорѣмъ и сѣемъ еще рѣпѣ.

Въ городѣ лишаемъ огѣрки на наѣбники; — вели дождѣ не ма, то градки прилѣжно поливаемъ. Сажени на наѣбные высадки выкираемъ однѣ за дрѣгою съ коренемъ, и вѣшаемъ на подахъ, цовъ дозрѣвали.

Въ садкѣ непотрѣвниі ростки, цо пѣскають дѣрева, обрѣзѣмъ, а молодіи дѣревца сохранимъ ѣтъ мѣраваѣвъ.

Нового сѣна не даемъ скотѣ, поки не выстонѣа.

Въ пасѣцѣ смотрити за роми, цовъ не оутѣкали. По Иліи не советѣмъ доврѣи рѣи. Томъ то кажѣтъ: По Иліи повѣтъ рѣи на гнаѣ.

Передъ всемъ належаювы съ кѣнцемъ сѣго мѣсѣа (а осовлике по сѣ. пророцѣ Иліи) оуже рѣиню черезъ подѣтавки въ горѣ, або въ долннѣ оулѣа т. е. черезъ побѣлшенье мѣсѣа въ оулѣю) перешкодити. Сланы однакожъ

Наинѣвѣишій вѣсти изъ Рима доносятъ, же д. 4. т. м. Францѣзы Римъ обсадили, и описѣютъ саѣдствѣа того. Оудино не признаѣа нѣакихъ оуловій, во съ тримѣжами токмити не хотѣвъ. Заразъ оустановлено тымъ часомъ правительствѣо сложене зъ панѣвъ Саличети, Каландрѣа и Маріанѣа. Гаривалди со своею шайкою опѣтивъ Римъ и потагнѣвъ горѣ до Тиволаѣ. Оградаъ францѣзкого войска пѣтивѣа за нимъ на вздогѣнѣ. При заатью мѣста завито цѣ 2 францѣзкихъ офицерѣвъ. Мазинѣа выѣхавъ съ англійскимъ, Авезана съ американьскимъ листемъ пропѣгнѣмъ.

рои еще настѣпили, то са лѣчатъ съ першими роми, або съ славими оулѣами, — во осовлике третїи и четвѣртїи рои сѣтъ одно оуже за пѣзній, а дрѣге въ громадѣ и силѣ такъ славї, же осадивши ихъ осовно, и до пѣвъ зими своею власною роботою не дотагнѣтъ; — а такъ осадивши одного и дрѣрого славого осовно, потрева вѣдѣ довгїи часъ и съ великимъ коштомъ ихъ годовати, во онакже ова погнѣтъ; — одже налѣпшежѣ тепѣрь при осадженю ровѣвъ томъ заповѣчи, и черезъ полѣченье зъ двѣхъ, трѣхъ або и вѣльше такихъ слабенькихъ одѣвъ — але мѣцный, котрый вѣзъ нашої помощи са обѣидѣ, оучинити? — Оувагѣ великѣ потрева тепѣрь зверѣстн и на тоѣ, чи не зѣетавъ котрый оулѣа черезъ вырѣкнѣсѣа осироченый (вѣзъ матки)? вы мѣ тепѣрь цѣ на часѣ черезъ полѣченье съ нимъ нового ромъ заповѣчи можна. Осироченѣа знаки по части сѣтъ: недѣялимъ и отажѣлымъ авѣтъ пѣчѣль; цоденне зменшенье громады, страта имъ природной ѣдваги и хрѣвостги, во оуже не дѣже сильно са равѣсѣмъ опирають, и также и мотилицѣамъ вѣзъ перешкоды до оулѣа вхѣдити дозѣлають; ѣчокъ не обсаджюгъ,

тільки самітно и поединчо коло очокъ сѣ-
дають, а въ першихъ хвиллахъ по стратѣ
матки особливо теперъ (въ лѣтѣ) дже не-
спокійно шбкяючи си окрестъ оуліа лѣтають;
заковтавши до оуліа не одзываются оуже силь-
най вренкѣ и шбмѣ, тѣлько славе сичене
дає са чѣти. — Оджежъ потреба на тоє
все оубажати, во незарядивши мѣ въ часъ —
замотиличбеса — и гине.

Также потреба теперъ старанно оуліи пѣ-
лѣтати и чистити зъ окрѣдѣвъ и пабтины,
мотилицѣ старатися выгвѣнти и на раєд-
сѣвъ особливо вѣти вичинять.

Иван Ч.....

Де що о пчолахъ.

Не ма прислѣдшоу галѣзки селского хо-
занства надъ пасѣкѣ. О нашой Рѣси давно
можъ вѣло повѣсти, же то земля медомъ
и млекоу тѣкѣща. Теперъ млека мало и ме-
дѣ не много. Мовалъ, що десятина много
са причинила до супадѣ пасѣкѣ, але мнѣ
са здає, же вѣдѣше недѣка и недбалство.
Однако правдѣ сказавши, такъ рѣкъ злий и
пашій не ма, то все не поможе. — О пчо-
лахъ оучені мало писали, и то, що єсть пи-
сано по найбільшой часті вайки. Природа
пчѣлъ не єсть ще докладне розпѣзнана, про
тоє не оденъ, хотачи щомѣ помочи, позва-
вивъ са пасѣки. Слѣдѣюще о той мѣщцѣ
здаєтъ са вѣти певне: Въ первовѣкахъ вѣ-
ли пчолы въ старѣ дичины, зъ часомъ ихъ
присвоєно. Пчолы сѣтъ трожкого поаб: сам-
цѣ, самицѣ и вѣзъ поаб, то єсть: пчолы
рочочій, матки и трѣты. Оучені не сѣгла-
но мовалъ въ тѣль предметѣ, але кто
са заганювалъ съ оубагою надъ тѣю мѣш-
кою, той притане со мною, же матки сѣтъ
самицѣ, пчолы рочочій самицѣ а трѣты вѣзъ
поаб. Матка не єсть гвѣвши ѳдѣ пчолы ро-
чочой, але далеко довша и трѣха жовтакой
гѣвшы поликѣщущой са барвѣ; але она также
желѣ, але ниль не кѣсає; дѣкѣ матки терпѣ-
тиса не можѣтъ и въ той часъ са забива-

ють. Матка єсть головою, она радить, вѣзъ
ней пчолы ничего не зрѣлать и добре ю
Нѣлицѣ називають царицю (die Königin). Она
также розмнѣжає пчолы, во зноить
мечка дже дрѣвнѣнкійи подовгастіи и скла-
дає ихъ въ комѣркахъ воєкѣ, зъ котрого то
зародѣ вылагають са перше рочачки (червь),
а зъ тыхъ творатъ са мѣхы. До того по-
требне єсть тепло, про тоє пчолы сидѣтъ
на червѣ и выгрѣвають, а сли припадково
зазавить са червь, заразы пѣсе са и пчо-
лы кидають ю конъ, протое оубажати тре-
ба, авы оуліи вѣли тепліи; такъ дже тон-
кій, то оуже не затримають тепла. — Пчо-
лы рочочій кождый видаєтъ. Они то лѣтають
зъ цѣточка иа цѣточокъ и пчѣточкомъ вы-
сылають сѣкъ а на нѣжки вѣрѣтъ пилѣкъ зъ
цѣфтѣ (овнѣжѣ); на сѣкъ мають въ собѣ
нѣхѣрицѣ, а приєтѣвши до оуліа ѳддають
зъ себе (такъ скотина, коли ѳджбвѣє) и скла-
дають го въ комѣрочки, зъ овнѣжа рѣлать
вѣкѣ. Не кожда однако овнѣжѣ иде на вѣкѣ;
много такъ нездала падає на спѣдѣ, а ча-
сомъ, коли не ма пожиткѣ, складає го пчо-
ла въ комѣрки мѣето медѣ и тоє то єсть
непотребство, перга зване. Бѣла овнѣжѣ и
бѣлаво жѣкта иде на вѣкѣ. Пчолы вѣ ро-
члать, а трѣтъ, котрый єтъ далеко вѣль-
шой ѳдѣ пчолы рочочой и по пѣдѣ спѣдѣ
троѣа сивавый вѣзъ желѣ, слѣжитъ тѣлько
до выгрѣвана черви, протое ѳнѣ не выхо-
дять зъ оуліа ажъ зъ полѣдана, коли сонь-
це добре огрѣє, а коли матки перѣтає са
нестн, забивають го такъ не потребного. Въ
правдѣ матка не перѣтає са со вѣкѣмъ не-
сти, во завше знайдеть трѣха черки, а до-
брѣи пчолы зъ стѣвника навѣтъ выхѣдѣтъ
зъ черкою: що доводитъ, же трѣтъ, такъ а-
некотрій сѣдѣтъ, не єсть самицѣ. Гнѣздо
въ котромъ провѣвають пчолы, называєтъ
оуліи; рѣлать ихъ розманто! Солонанійи
мають вѣти добрѣи, але миши лѣтко пѣють.
Шѣфалковійи зъ трѣтицѣ много вымагають
заходѣ, цѣль ихъ єсть, авы обѣитиса вѣзъ

прійдемо до ладной хѣдовы, съ хѣдовы до гроша и гною, съ гною до зѣсѣа, съ того до достаткѣ и маѣткѣ, и не вѣдемъ никто на вѣнѣ зазирати въ рѣки о запомогѣ, станемоа народомъ и двигнемоа во вѣкѣмъ. И тое тымъ скорше са до цѣли приведе, скоро врата селане тажко запрацьованый грѣшъ на господаркѣ а не на прокатѣ горѣвкѣ овертате вѣдѣте, и скоро вѣльше днѣи коло рѣлкъ працьовати такъ оу Шмѣла при зѣлкѣ горѣвчанѣи тратити вѣдѣте. Горѣвка е причиноа оупадкѣ вашого господарства, вашого недостаткѣ и ганьвовѣ челоуѣчества: неханже щезае зѣ помеждѣ васѣ, щовы о ней анѣ слѣдѣ. Помнѣтъ врата на тое, що сквоода, которовѣ васѣ Господь Богъ черезъ добрыхъ людей оударовавѣ, не на тое, щовышѣте мали вѣльше чаѣдъ пити, Бога ображати, и въ видѣлати са замѣнати, але на тое, щовышѣте повѣстанъ зѣ вашого пониженѣа, оувѣдѣли недостатокъ вашъ и нѣждѣ, а сталиа четными и просвѣщенными людьми. — Возмѣтъ же разѣ Господа Бога на помѣчь починайте ширѣ и твердо коло рѣлкъ и хѣдовы крѣтитиса, щовышѣте и сами сталиа четнымъ народомъ рѣкитѣмъ, и ардгитѣмъ повратимчимъ вашого щастѣа желающимъ народомъ не вѣли закалоу.

В. С.

VIII. СПИСЬ

жертвующихъ на релігійно-народный праздникъ дня 3го Мая 1849 року.

Гр. Ролѣвъ 1 ЗР. Гр. Юркова 2 ЗР. Гр. Лѣшовата 4 ЗР. Гр. Чорный Потѣкъ 4 ЗР. Гр. Бѣзанова 6 ЗР. 10 к. Гр. Ошовецѣ и Бѣлавинецѣ 6 ЗР. 40 кр. Гр. Петанковецѣ 3 ЗР. 10 к. Гр. Шманковецѣ, Шманкѣвичкѣ и Стрѣбѣвки со Свѣщенникомъ 14 ЗР. Гр. Скалы, Лшовецѣ, Давидовецѣ и Залѣса 9 ЗР. 30 к. Гр. Чернавы 4 ЗР. Гр. Берковецка

со свѣщенникомъ 5 ЗР. Гр. Зелена 5 ЗР. Гр. Лашокѣ гѣрныхъ и дѣльныхъ 4 ЗР. Гр. Васючина и Воскресинецѣ 2 ЗР. 24 к. Гр. Гревенне 4 ЗР. Гр. Дѣеровица со Свѣщенникомъ 2 ЗР. 11 к. Гр. Макѣшь новыи 3 ЗР. 55 к. Гр. Пѣсочной окрѣга Стрыйского 9 ЗР. Гр. Черница окрѣга Стрыйского 1 ЗР. Гр. Дѣмнѣ окрѣга Стрыйского 1 ЗР. 36 к. Гр. Словѣдка зѣ Коломыйского со Свѣщенникомъ 6 ЗР. Гр. Блѣдникъ въ Станѣславкѣмъ 2 ЗР. Гоподинѣ Раковекѣи капѣланѣ зѣ Блѣдникъ 1 ЗР. Гр. Хоросткѣвъ въ Станѣславкѣмъ 1 ЗР. 45 к. Гоп. Кочоровекѣи зѣ Темерѣвецѣ 40 к. Гр. Полюхѣвъ Деканатѣ Оунѣвского 9 ЗР. Гр. Германѣвъ со своимъ Свѣщенникомъ 2 Зр. 45 к. Гр. Гѣвичѣ 2 ЗР. 24 к. Гр. Корнеа 1 ЗР. 30 к. Гр. Ольховецѣ 1 ЗР. 55 к. Парохъ Корнеа Вахаловичѣ 1 ЗР. Мѣето Косѣвѣ съ Пар. 3 ЗР. 30 к. Гр. Москалѣвка съ Парохомъ 3 ЗР. Гр. Серафинѣвъ 3 ЗР. Гр. Браза 1 ЗР. 40 к. Гр. Вѣла задерѣвацка 2 ЗР. Гр. Задерѣвачѣ 1 ЗР. 20 к. Гр. Перѣгинека 2 ЗР. 22 к. Свѣщенникъ Перѣгинекѣи Гоп. Радевичѣ 1 ЗР. Гр. Незнанѣвка Деканатѣ Бѣского 4 ЗР. Гр. Добротѣдѣръ и Гр. Селѣце 19 ЗР. 20 к. Гр. Сѣховола Декан. Олѣшицкого съ Парохомъ 2 ЗР. 30 к. Гр. Дроговижкѣ окрѣга Бережаньского 3 ЗР. Гр. Жѣкотинѣ и Миханѣвкѣ 3 ЗР. Парохъ Жѣкотина Г. Григорѣи Боднарѣ 1 ЗР. Гр. Козадѣвъ 3 ЗР. Чет. Свѣщенникъ зѣ Яннова Г. Ловжаньскѣи 5 ЗР. Гр. Мѣдинѣ окрѣга Тарнопѣльского 2 ЗР. 34 к. Гр. Пороги съ Свѣщенникомъ 5. ЗР. Гр. Брикѣла 1 ЗР. 39 к. Гр. Ишкѣвъ съ Парохомъ 3 ЗР. Чет. Свѣщенникъ зѣ Бенѣва 2 ЗР. Чет. Свѣщ. зѣ Соколова 1 ЗР. Гр. Тѣрѣковельска съ Свѣщ. 8 ЗР. 50 к. Гр. Стрѣбѣвъ съ Парохомъ 4 ЗР. Чет. Парохъ зѣ Вишнѣвчика 1 З. Гр. Зарваница съ Парохомъ 5 ЗР. Гр. Крѣпско 4 ЗР.

Разомъ 199 ЗР. 50 к.